

„Drumul meu spre Damasc“

Marturia fostului preot romano-catolic

Francisco Lacueva

M-am născut în 28 septembrie 1911 în San Celoni, Barcelona, Spania, din părinți romano-catolici. Tata a murit încă de tânăr în 1918 din cauza unei epi-demii de gripă care a afectat foarte multe familii din țara mea. Eu aveam doar șase ani, iar mama a trebuit de atunci să lucreze din greu, pentru că eram foarte săraci.

Doi ani mai târziu, un cunoscut i-a făcut rost mamei mele de un post de portăreasă a unei mănăstiri a călugărițelor franciscane din Tarazona de Ara-gon, un orășel din provincia Zaragoza. Călugărițele au acceptat-o cu condiția ca eu să studiez pentru a deveni preot, căci nu voiau băieți în loja portarului mănăstirii, decât dacă erau destinați să intre mai târziu în seminar.

Astfel, la vârsta de opt ani, am fost deja predestinat pentru o profesie despre care nu știam practic nimic. Influența călugărițelor a fost atât de tiranică, încât atunci când în timpul pregătirii mele din seminar am spus mamei de mai multe ori că nu simțeam nicio chemare pentru o viață de celibat, ea m-a amenințat că mă va trimite la Orfelinatul de stat, pe care mi l-a zugrăvit în culorile cele mai negre.

Ca tânăr preot

Când am avut 10 ani, am intrat în seminarul din Tarazona ca să mă fac preot. Deși n-am prea învățat până în clasele superioare, am putut să-mi iau toate examenele cu notele cele mai mari. Am simțit aceasta ca o mică compen-sație pentru mândria mea care să contrabalanseze atracțiile unei profesii obișnuite și dorința de a-mi întemeia o familie.

Am fost ordonat preot în 10 iunie 1934 în Tarazona de către Dr. Goma, arhiepiscop de Toledo, și apoi am servit Biserica timp de 15 ani, predând în seminar și în particular, precum și făcând înmormântări, botezuri, cununii și alte ceremonii religioase.

Îndoieli înăbușite

În septembrie 1948 am fost promovat de către episcopul meu la catedra de teologie dogmatică specială în seminarul diocezan din Tarazon de Aragon. Un an mai târziu am fost numit și canonic magisterial, adică predicator oficial al catedralei. Până atunci reușisem să-mi înăbuș toate îndoielile și dificultățile pe care le aveam referitor la multe din doctrinele Bisericii Romano-catolice care sunt predate credincioșilor și pe care ei sunt obligați să le creadă. Lucrul acesta îmi reușise printre altele și din cauză că eu, ca toți catolicii adevărați care vor să evite o excomunicare, am manifestat o supunere imediată și necondiționată față de papă.

Apoi, într-o zi, am dat într-o revistă romano-catolică, Cultura Biblica, de numele unui pastor evanghelic spaniol, Samuel Vila. Autorul articolului îl critica din cauza unor afirmații pe care le făcuse despre frații lui Iesus în cartea sa *Izvoarele creștinismului*. I-am scris o scrisoare în care îi descriam cu toată sinceritatea problemele mele de natură spirituală.

O convertire adevărată la Dumnezeu

Pastorul Vila mi-a răspuns cu o scrisoare plină de înțelegere și ungeră a Spiritului Sfânt, în care a explicat multe dintre adevărurile fundamentale ale Cuvântului lui Dumnezeu. Lucrul acesta m-a mirat foarte mult, pentru că acestea contraziceau tot ceea ce crezusem până atunci. Domnul Vila nu mi-a cerut să devin protestant, ci mi-a spus foarte deschis că soluția problemei mele spirituale nu stătea în trecerea de la o confesiune religioasă la alta, ci într-o convertire adevărată la Dumnezeu. Aceasta a fost prima mea surpriză, și nu avea să fie și ultima. El a adăugat că salvarea mea depindea de primirea mea simplă în credință a lui Iesus ca Salvator al meu personal și (o altă surpriză) de considerarea a vieții creștine ca o relație spirituală de iubire cu Dumnezeu. Lucrul acesta era pentru mine cu totul neobișnuit! Deci aceștia erau protestanții rău famați!

Mi-am continuat corespondența cu el, iar el mi-a trimis niște literatură evanghelică. Nu voi uita niciodată impresia pe care mi-a produs-o citirea cărții sale *Izvoarele creștinismului*. Acolo am găsit o expunere rațională a soluțiilor pe care le căutasem în timpul cercetării mele personale întreprinse față de dogmele romano-catolice. De ce nu găsisem eu însumi aceste răspunsuri? Pur și simplu pentru că nu posedam cunoașterea temeinică a Bibliei și a istoriei de care Samuel Vila dădea dovadă în scrisorile lui.

Așa s-a întâmplat că am început să studiez Biblia cu hărnicie și exactitate și să meditez la cele citite, însoțind totul cu multă rugăciune, prin care căutam grația abundantă a Spiritului Sfânt ca să înțeleg adevăratul sens al Cuvântului, să-l strâng în memorie și inimă, să-l trăiesc în viață și să-l transmit altora. În ceva mai mult de un an am citit întreaga Biblie de două ori și Noul Testament de mai multe ori. Am studiat de asemenea cele mai bune comentarii romano-catolice și protestante.

Cuvântul adevărului

Curând am putut să mă bucur de roadele acestei munci foarte plăcute. Studenții mei erau adesea uimiți de variatele și potrivitele referințe biblice pe care îmi întemeiam explicațiile teologice. Dar, mai presus de orice, am văzut pentru prima oară cu claritate falsitatea multora dintre doctrinele Bisericii Romano-catolice care alcătuiesc articolele de credință.

Deși lumina începuse să-mi pătrundă în suflet în ianuarie 1961, încă nu eram salvat, deși eram convins de falsitatea catolicismului. La acest stadiu al convertirii mele am fost foarte încurajat de prima vizită personală făcută lui Samuel Vila în Tarrasa (Barcelona) în luna mai a aceluiași an. Pasiunea și angajamentul cu care mi-a vorbit și mai ales cu care s-a rugat Domnului m-a impresionat și m-a mișcat profund.

Puterea grației lui Dumnezeu

Urmând sfatul fratelui Vila, L-am pus pe Dumnezeu la încercare în clipe de mare dificultate pentru mine ca să văd dacă mă va asculta, și rezultatele au fost minunate. În cele din urmă, pe 16 octombrie 1961, în mijlocul unei încercări în care problemele mă împresurau ca taurii din Basan ai psalmistului David, mi-am ridicat ochii și inima spre cer, și nu m-am bizuit pe propria mea tărie, ci pe puterea grației divine, care își culege cele mai mari triumfuri în fața slăbiciunii și neputinței omenești. El mi-a zis: „*Grația Mea îți este de-ajuns, căci tăria Mea este făcută perfectă în slăbiciune. De aceea mă*

voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Cristos să rămână peste mine“ (2.Corinteni 12:9). „Fericii sunt aceia ale căror nelegiuiri sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite. Fericit este omul căruia Domnul nu-i impută păcatul“ (Romani 4:7-8).

De atunci am înțeles foarte clar că m-am născut la o viață nouă, renunțând la viața mea trăită în păcat și predându-mă necondiționat lui Cristos, gata să-I iau crucea și să merg cu fidelitate pe urmele pașilor Săi. De atunci mă rog în fiecare zi ca Spiritul Sfânt să mă țină mereu treaz ca să ascult de cele mai mici dorințe ale Sale și să fiu o unealtă sub călăuzirea Sa atotputernică. Din octombrie 1961 până în iunie 1962, prietenii, elevii și cei mai apropiați colegi au putut să vadă schimbarea care se făcuse în mine. Predicile mele aveau un foc și o forță a convingerii pe care nu le avuseseră înainte. Inima mi-era plină de un entuziasm, de o bucurie interioară, de o fericire minunată, și plăcerea mea cea mai mare era în rugăciune și în continua citire și studiere a Bibliei. Am început să citesc sistematic în ea, și numărul Bibliilor și Noilor Testamente pe care le-am făcut cadou prietenilor mei de ziua nașterii și de sărbători a fost mare.

Catolicismul: o altă evanghelie

După câțva timp mi-am dat seama că era cu neputință să rămân în Biserica Romano-catolică. În 16 iunie 1962 am scris episcopului meu și Președintelui Conciliului Canonic al catedralei din Tarazona, de care eram legat de 13 ani ca predicator, și le-am spus că renunț la toate distincțiile și la poziția mea. Le-am spus că părăseam Biserica Romano-catolică pentru că nu doream să cad sub blestemul din Galateni 1:8-9: *„Dar chiar dacă noi sau un înger din cer v-am predica o altă evanghelie decât cea pe care v-am predicat-o, să fie blestemat. Așa cum am spus mai înainte, așa spun și acum din nou: Dacă vă predică cineva o altă evanghelie decât cea pe care ați primit-o, să fie blestemat!“*

În aceeași zi în care am scris scrisoarea de demisie am plecat din Spania în Anglia. Prietenul meu Mr. Luis de Wirtz m-a primit cu brațele deschise la Newhaven.

N-aș vrea să închei fără să depun o mărturie puternică a convertirii mele la Iesus Cristos. Am renunțat cu mare bucurie la poziția înaltă de care mă bucuram în cadrul Bisericii Romano-catolice și la stilul de viață plăcut care o însoțea. Acum urmez plin de încredere călăuzirea providențială a Tatălui meu ceresc care mă va duce în siguranță până la țelul salvării mele. De când am părăsit Biserica Romano-catolică am înțeles foarte clar că pentru a poseda totul este necesar mai întâi să renunți la toate.

Prin grație sunteți salvați

Foștilor mei colegi preoți le adevăresc din toată inima că sunt foarte fericit în noua viață pe care am îmbrățișat-o în Cristos și în evanghelia Lui; aș dori ca Dumnezeu să vă arate vouă tuturor aceeași grație. Nu vă voi uita în rugăciunile mele și sunt sigur că toți cei care au o inimă sinceră și caută adevărul se vor ruga și ei pentru mine. Să știți că salvarea este o chestiune între Dumnezeu și fiecare dintre voi. Apartenența la o Biserică nu salvează, nici practicile pioase, serviciile religioase, mătaniile sau mesajele de la Fatima. Este în mod vădit greșit să crezi că cineva poate fi salvat prin ținerea „primei zile de vineri“ sau „primului Sabat“. Numai credința noastră personală în lucrarea de răscumpărare a lui Iesus Cristos poate să ne salveze sufletele. *„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu, așa că sunt îndreptățiți fără plată prin*

grația Sa pe baza răscumpărării care este în Cristos Iesus. Pe El, Dumnezeu L-a înfățișat în public ca sacrificiu de ispășire prin credința în sângele Lui, ca să-Și arate dreptitudinea din cauza lăsării nepedepsite a păcatelor din trecut, prin îngăduința lui Dumnezeu“ (Romani 3:23-25).

Aceasta este învățătura Bibliei, așa ne învață Paul în Epistola către Romani. Studiați Biblia, și ea vă va călăuzi spre adevăr. Feriți-vă să n-o luați pe un drum greșit. Meditați astăzi la lucrul acesta. Măine s-ar putea să fie prea târziu.

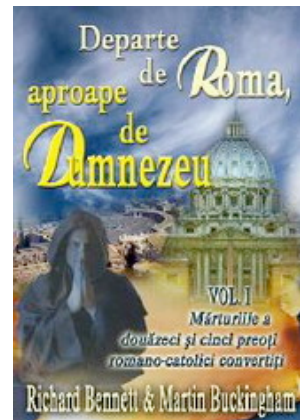
Francisco Lacueva a fost foarte activ în răspândirea evangheliei; a scris cărți, și nici chiar la vârsta de 85 de ani n-a încetat să adeverească puterea lui Dumnezeu pentru salvarea fiecăruia care crede.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

Aceasta marturie este preluata din cartea
Departe de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum I
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. I
Format A5
188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE
str. Podului nr. 8
Fagaras/BV, 505200
ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV
Hochstrasse 180
CH-8330 Pfäffikon ZH
ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch
www.clkv.ch